

AANVECHTBARE BUBBELTHEORIE

Over de impact van speculanten en van indexfondsen op de grondstoffenprijzen is al erg veel inkt gevloeid. Toch bestaat er nog steeds geen eensgezindheid.

TEKST: KOEN LAUWERS (FINANCIEEL ANALIST)

Grondstoffen groeiden het voorbije decennium uit tot een volwaardige beleggingscategorie. Beleggers raakten overtuigd van het belang van een grondstoffencomponent binnen de portefeuille, omdat deze het totale portefeuillerisico kan verminderen. De voorbije jaren werden heel wat nieuwe producten ontwikkeld, die het zowel de particuliere als de institutionele belegger mogelijk maken om in de grondstoffenmarkten te investeren. Dit gaat van relatief eenvoudige indexfondsen en trackers tot

meer geavanceerde gestructureerde producten en swapovereenkomsten.

Cijfers van Barclays Global tonen aan dat de investeringen in grondstoffenindexen via fondsen stegen van 90 miljard dollar begin 2006 naar een piek van bijna 200 miljard dollar twee jaar later. Over dezelfde periode werden de grondstoffenprijzen, gemeten volgens de Commodity Research Bureau-index, gemiddeld 71 procent duurder. Tussen juni 2008 en begin 2009 daalden de grondstoffenprijzen fors, net als de investeringen in indexfondsen.

De lineaire relatie tussen de investeringen in grondstoffen en de hoge prijzen maakt het erg verleidelijk om te concluderen dat het laatste een gevolg is van het eerste. Volgens de aanhangers van deze 'bubbeltheorie' had de stijging van de grondstoffenprijzen dus vooral te maken met speculatie en niet met de fundamentele onderliggende waarde van de grondstoffen.

De omvang van de investeringen in grondstoffen bracht een debat op gang over de impact ervan op de prijsvorming. Het lijkt op het eerste gezicht erg aannemelijk dat de

